



בש"פ 2229/21 - מוסא עבאסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2229/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: מוסא עבאסי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק
המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(כב' השופטת מ' ליפשיץ-פריבס) במ"ת
24845-01-21 מיום 24.3.2021

תאריך הישיבה: כ"ט בניסן התשפ"א (11.4.2021)

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)
על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת מ' ליפשיץ-פריבס) במ"ת 24845-01-21 מיום 24.3.2021
שהורה על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 13.1.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד העורר הכולל שמונה אישומים אשר מייחסים
לו עבירות של נשיאת נשק, ירי מנשק חם, החזקת ורכישת תחמושת, סחר בנשק, ניסיון סחר בנשק ושיבוש הליכי משפט.



2. בד בבד, הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 14.2.2021 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה המספיקות לביסוס כתב האישום נגד העורר. עם זאת, בית המשפט הורה על הגשת תסקיר מעצר לבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו והאפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בתסקיר מיום 17.3.2021 ציין שירות המבחן את התרשמותו מהתאמת המפקחים שהוצעו ומהמקום שהוצע לחלופת מעצר. לצד זאת, נוכח כי הסיכון להישנות ביצוע העבירות מצד העורר גבוה. לפיכך, הומלץ להטיל אמצעי פיקוח נוספים על העורר שירתיעו אותו מפני הפרת תנאי המעצר.

3. בהחלטה מיום 24.3.2021 הורה בית המשפט על מעצר העורר עד תום ההליכים נגדו. נאמר כי לגבי עבירות נשק קיימת מסוכנות סטטוטורית בהתאם להוראות חוק המעצרים וכי הנטל להוכיח טעם מיוחד המצדיק שחרור לחלופת מעצר מוטל על העורר. נקבע כי לאור החומרה הגבוהה של העבירות המיוחסות לעורר והתשתית הראייתית הלכאורית נגדו, לא ניתן לאיין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו באמצעות חלופת המעצר שהוצעה ולא קיים "טעם מיוחד" המצדיק את שחרורו לחלופת מעצר, או למעצר בפיקוח אלקטרוני. כן נקבע כי אבי העורר, אחד המפקחים המוצעים אשר בית המשפט התרשם ממנו ישירות, אינו מתאים לשמש כמפקח אפקטיבי, בין היתר נוכח העובדה שהכחיש את מעורבות העורר באירועים המיוחסים לו.

4. מכאן הערר שלפני. העורר טוען כי שגה בית המשפט עת החליט להתעלם מהמלצת שירות המבחן לשחררו לחלופת מעצר. הכלל שקובע מעצר מאחורי סריג ובריוח בעבירות נשק שלגביהן קיימת מסוכנות סטטוטורית אינו בבחינת חזקה חלוטה ויש לבחון כל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבותיו; בעניינו של העורר שהינו צעיר כבן 20, ללא עבר פלילי, שחרורו לחלופת מעצר מרוחקת מהעיר ירושלים, מקום מגוריו ומקום ביצוע העבירות, בפיקוח הדוק של ארבעה מפקחים, בתוספת פיקוח אלקטרוני, הפקדת סכום כספי ראוי וערבות צד ג' בסכום משמעותי, יש בהם כדי לאיין את המסוכנות עליה הצביע שירות המבחן; חלק מהעבירות המיוחסות לעורר התיישנו בשל היותו קטין בעת ביצוען; בפי העורר טענות לגבי חקירתו על ידי שירות הביטחון הכללי ובנוגע למחדלי חקירה שנפלו לטענתו בחקירת המקרה.

5. המשיבה התנגדה לשחררו. לטענתה, אין בתיק החקירה כל אינדיקציה כי נפלו פגמים בחקירת שירות הביטחון הכללי; בחקירתו, העורר טען כי הרקע לביצוע העבירות אינו בטחוני; על אף ששירות המבחן היה נכון להמליץ על הקלה בתנאי המעצר, הוא גם הצביע על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר; אביו של העורר לא נמצא מתאים לפקח עליו בשל כך שלא מנע ממנו את השימוש בנשק על אף שהיה ביכולתו לעשות כן; ישנו אישור מטעם היועץ המשפטי לממשלה להגשת כתב האישום נגד העורר ועל כן אין בסיס לטענת ההתיישנות.

6. מדובר בכתב אישום המייחס לעורר ירי ברובה M16 בחתונה מחוץ לאולם השמחות; החזקת שני אקדחים לצורך "חפלה" בחתונה אחרת; רכישת תחמושת בשני אירועים; סחר בתחמושת M16; ניסיון לרכישת תחמושת; ונשיאת רובה ה-M16 על מנת להשתמש בו במהלך אירוע סכסוך אלים בין משפחתו לבין משפחה שכנה. חרף גילו הצעיר של העורר ועברו הפלילי הנקי, העובדה שיוחסו לו עבירות מסוג זה מקשה עד מאוד לשקול את שחרורו ממעצר או את העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. הערכת המסוכנות הגבוהה מטעם שירות המבחן, אף מקשה שקילה של כל הקלה בתנאי המעצר. בית המשפט המחוזי גם לא השתכנע בהתאמת האב להציב לעורר גבולות המאפשרים את איון הסכנה הנשקפת ממנו. בנסיבות אלו, לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

הערר נדחה.



ניתנה היום, כ"ט בניסן התשפ"א (11.4.2021).

ש ו פ ט
